

RENESANSA

(15. in 16.stol)

Renesančna vokalna glasba

Obdobje **HUMENIZMA in RENESANSE** je doživelo svoj razcvet v glasbeni umetnosti v 16. stol.

Ljudje so se začeli zanimati za naravo in svoje lastno bivanje. Ker je bil poudarek na človeku se obdobje imenuje humanizem.

To je bilo obdobje trgovanj, drznih popotovanj in pomembnih znanstvenih odkritij. Kmalu po iznajdbi tiska je bilo mogoče z njim <u>širiti tudi glasbene zapise</u>.

Umetniki so odkrivali nove načine izražanja. Navdih in oporo so iskali v antični tradiciji. V ospredju je bila posvetna pesem z ljudsko občuteno melodijo.

Uveljavi se **HOMOFONIJA** – večglasje v katerem je **ena melodija glavna**, **ostali glasovi pa jo s svojim večglasjem dopolnjujejo**.

Kljub temu pa se ohrani tudi **POLIFONIJA** – **vsi glasovi enakovredni in se med seboj prepletajo**.

Obdobju renesanse rečemo tudi <u>obdobje razcveta vokalne glasbe</u> ali <u>zlata doba</u> zborovstva.

Najpomembnejši obliki cerkvene glasbe sta bili:

- maša glasbena oblika z več deli, ki vsebuje speve krščanskega bogoslužja,

Med posvetnimi pa:

- **♣ šanson** 3 do 6 glasna francoska družabna posvetna pesem,
- **♣ nemška družabna pesem** glavni glas v tenorju, tenorska pesem.

Skladatelji:

- Jean Ockenghem (maše)
- Josquin des Pres (motet)
- o Orlando di Lasso (največji mojster moteta)
- o Giovanni Pierluigi da Palestrina (največji mojster maše)
- Thomas Morley (angleški madrigal)

Skladatelji so svoja vokalna glasbena dela zapisovali v MENZURNI NOTACIJI (glej DZ).